

Pi pinyer de Sant Feliuet

Sant Quirze del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carretera de Molins de Rei a Sabadell, quilòmetre 13'5.
Emplaçament Situat uns 50 metres al sud-est de l'ermita de Sant Feliuet, prop del camí d'accés.
Alçada: 184

Coordenades:

Latitud: 41.510210260271
Longitud: 2.0472791784144
UTM Est (X): 420495
UTM Nord (Y): 4595836

Classificació

Número de fitxa 08238 - 154
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès
Observacions protecció: Catàleg d'arbres i arbredes d'interès local de Sant Quirze del Vallès, número 9
Data aprovació: dj., 27/06/2024 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 08238A007000360000QE
Fitxes associades:
[Església de Sant Feliuet de Vilamilans](#)
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dv., 27/06/2025 - 16:21

Descripció

Pi pinyoner (*Pinus pinea*) de gran mida, amb un tronc robust que presenta una circumferència de canó de 2,55 metres i una soca lleugerament més ampla, amb 2,71 metres de circumferència. La capçada, d'aspecte aplanat i forma de para-sol, s'estén fins a assolir una amplada de 13,5 metres, i l'arbre s'eleva fins als 15,95 metres d'alçada. L'arbre es troba pròxim a l'ermita de Sant Feliuet de Vilamilans.

Observacions:

Està senyalitzat amb un post de fusta i un petit cartell informatiu, que ha quedat amagat entre els arbustos.

Història

L'indret on s'ubica aquest pi és molt poc concorregut en l'actualitat, però antigament la situació havia estat ben diferent. A poc més de 50 metres trobem l'església de Sant Feliuet, construïda entre els segles X i XI, tot i que una ara paleocristiana, documentada al seu interior confirmaria l'existència d'un lloc de culte ja als segles V i VI. Durant l'edat mitjana va ser una de les cinc parròquies que formava la demarcació territorial del monestir de Sant Cugat.

A partir del segle XV va ser agregada com a sufragània de Sant Quirze de Galliners a causa de la davallada de població, i al segle XIX va quedar reduïda a ermita. No obstant això, en aquesta època **va iniciar-se** la tradició de celebrar una reunió anual dels parroquians el dilluns de Pasqua de Pentecosta, que va donar origen a l'Aplec de Sant Feliuet; a part de la celebració de la missa, també eren indispensables les sardanes i el menjar. Aquesta diada es va celebrar fins el 1936 i es va tornar a reprendre als anys cinquanta, quan es restaurà l'ermita i el seu entorn i l'aplec va passar al dilluns de la Pasqua de Resurrecció. En aquesta època les celebracions van ser multitudinàries, esdevenint un dels aplecs més concorreguts del Vallès. A partir de la dècada del 1970 va començar a decaure en popularitat fins que va deixar de celebrar-se.

Bibliografia

CASADO, Irina (2001). *Sant Quirze del Vallès*. Cossetània Edicions.

COTS, Pau Antoni (2023) *Catàleg d'arbres i arbredes d'interès local de Sant Quirze del Vallès*. Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.

GIHSQ - Grup d'Investigació i Història de Sant Quirze del Vallès (2021) *L'Abans. Sant Quirze del Vallès. Recull gràfic del 1878-1975*. Editorial Efadós.

